

ПРОТОКОЛ

№ 173

гр. Пловдив, 25.04.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Хр. Ранчев

Членове: Стоян Ат. Германов
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора А. Ат. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно дело № 20235000600169 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **Л. Д. Л.** се явява лично и с **адв. А. М.** – служебен защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият Л.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Адв. М.: Поддържам изцяло въззивната частна жалба.

Нямаме искания за отводи към състава и за други доказателства.

Обвиняемият Л.: Не възразявам този състав на съда да разгледа мярката ми за неотклонение. Поддържам жалбата на адвоката ми.

Съдът, след съвещание и с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения по същото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. М.: Уважаеми апелативни съдии, моля да наложите мярка за неотклонение „домашен арест“ на подзащитния ми, тъй като считаме, че със същата ще се постигнат целите на чл. 63 и сл. От НПК.

Като съм правил доводи във връзка с разпознаването, съм имал предвид, че то е извършено без присъствието на адвокат.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия.

Обвиняемият Л. Д. Л.: Шефа на Криминална полиция направо дойде на разпознаването, сканира ме с личния си телефон. Там има камери и може да се провери това. На самото разпознаване имаше две непълнолетни момчета, изкараха единия, после изкараха другия. Единият от тях си извади телефона и си говори с приятелката. Те не приличаха на мен. Бяха огромни мъже. Възразих в полицията, казах. Полицай Н. Н., който ми е съсед, каза „спокойно, аз гарантирам, изтрил съм всичко“. Казаха, че били изтрили всичко от телефона и от камерите.

За слушалките, като казах, че се е случило това нещо, аз бях на пробацията да се подписвам, както всеки ден. И двамата ми съсед са полицаи и всички ме виждат. Мен ме арестуваха докато разкарвах детето си с количката, събориха ме.

Няма опасност да се укрива и моля да съм с мярка „домашен арест“. Съседите ми, както казах, са полицаи. Имам малко дете, за което се грижа, защото майката на детето е наркоманка. В момента детето го гледа бабата – майката на майката. Г. е приятелката ми и майка на детето.

Имам лични конфликти с човека, за чиято раница съм обвинен. Подавал съм сигнали в полицията. Звъннах на племенника му след като стана това нещо, който взе вещите. В полицията като го питаха каза, че си е получил вещите, а раницата не е искал да я вземе. Не съм искал да правя грабеж.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам жалбата за неоснователна, а определението, което се атакува пред вас за обосновано и законосъобразно.

На първо място, всички знаем производството в каква фаза се намира и са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от НПК.

Първото нарушение, което се твърди пред вас е във връзка с разпознаването. Дори да приемем, че е така, за мен първото извършено деяние е категорично доказано, макар в момента да говорим за обосновано подозрение. Част от вещите, които са отнети от пострадалия свидетел и за които той говори, са намерени в дома на Л., което също кореспондира с извършеното деяние.

Второ - съдът правилно е преценил, че обвиняемият може да се укрива или да извърши друго престъпление, предвид много утежненото му съдебно минало. През ноември 2021 г. е излязъл от затвора. В момента, както самият той заяви, е с наказание „пробация“, която очевидно не е оказала някакво поправително въздействие спрямо него. В същия период той извършва

престъпление при условията на опасен рецидив.

Считам, с оглед изложеното, че определението е обосновано и законосъобразно и предлагам да го потвърдите.

Съдът даде последна дума на обвиняемия.

Обвиняемият Л. Д. Л.: Моля съда, ако може да ми определи „домашен арест“. Нито съм се укривал, нито имам намерение да се укривам. Не отричам, че съм го ударил, но чак пък грабеж! Чантата не е намерена, а аз съм му я подарил тази чанта. Ние бяхме приятели, но става въпрос за детето ми и няма как, какво друго да направя.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание съдът намира и приема за установено следното:

Производство по реда чл. 64, ал. 8 от НПК.

С протоколно определение № 320/11.04.2023 г. по ЧНД № 410/2023 г. Старозагорският окръжен съд е взел мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия Л. Д. Л. по ДП № 8245 ЗМ-266/2023 г. по описа на Второ РУ - Стара Загора.

Недоволен от така посоченото определение е останал обвиняемият Л., който в законоустановения срок го е обжалвал, чрез своя служебен защитник – адв. А. М. от АК – Стара Загора с искане да бъде отменено и да се определи по-лека мярка за неотклонение по повод на образуваното срещу него досъдебно производство за извършване на престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а“ и „б“ от НК. Според защитата, събраните по делото доказателства не установяват с категоричност, че обвиняемият е извършил вменените му престъпни деяния, като се акцентира на проведеното опорочено разпознаване в нарушение на процесуалните правила. Отделно се оспорва възможността да се укрие и да извърши друго престъпление, защото е с постоянен адрес по местоживееене, на който винаги може да бъде открит, има малко дете, за което трябва да се грижи. Въпреки, че е бил осъждан, в предходните досъдебни производства е бил с по-лека мярка за неотклонение, която не е нарушавал. В тази връзка се отправя молба за отмяна на определението на съда и вземането на по-лека мярка за неотклонение „Домашен арест“, която също би постигнала успешно целите на наказателното производство.

В съдебно заседание обвиняемият и неговият защитник заявяват, че поддържат изложените съображения в жалбата като молят за по-лека мярка за неотклонение. Допълват в какво се изразява нарушението на процесуалните правила при проведеното разпознаване, а именно без участието на защитник на обвиняемия.

Прокурорът даде заключение, че жалбата е неоснователна и предлага атакуваното определение да се потвърди като обосновано и законосъобразно.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с материалите по делото, прецени поотделно и в тяхната съвкупност, и във връзка с

направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Срещу обвиняемия Л. Д. Л. е повдигнато обвинение за извършване на престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4, вр. чл. 198, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. "а" и „б“, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, понеже през периода от 02.04.2023 г. до 06.04.2023 г., в гр. Стара Загора, в условията на продължавано престъпление и опасен рецидив, чрез употреба на сила и заплашване на два пъти е отнел чужди движими вещи, с намерение противозаконно от владението на Б. С. Б. на обща стойност 313,65 лв. и Б. А. К. на стойност от около 60 лв.

За престъплението, за което Л. Д. Л. е привлечен към наказателна отговорност, в закона е предвидено наказание лишаване от свобода от пет до петнадесет години, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновния.

На първо място, Пловдивският апелативен съд намира за законосъобразен изводът, направен в мотивите на атакуваното определение за наличието на обосновано подозрение към настоящия етап на разследване относно съпричастността на обвиняемия Л. към деянията, предмет на посоченото обвинение. До момента в хода на досъдебното производство са събрани достатъчно гласни, писмени и веществени доказателства относно твърдението на прокуратурата за авторството на деянието от страна на обвиняемия Л..

В показанията на пострадалия Б. Б. се посочва, че на 02.04.2023 г. от неговия познат – обвиняемия Л. му е била отнета раницата с намиращите се в нея вещи. От заключението на СМЕ са установени нанесените на пострадалия при отнемането на вещите травматични увреждания. А при извършеното на следващия ден претърсване и изземване в жилището на обвиняемия в гр. С. З., ул. *****, са намерени част от отнетите вещи от Б..

Пострадалата Б. К. в показанията си подробно разказва при какви обстоятелства са ѝ били отнети слушалките на мобилния телефон и е изразила готовност да участва в разпознаването на извършителя. Противно на доводите на защитата, същото е проведено надлежно след допълнителен разпит на св. К. с дадено описание на извършителя, съгласно изискванията на чл. 170 НПК. Видно от протокола за разпознаване на лица и предмети, това е станало на 08.04.2023 г., като свидетелката е посочила изрично лицето, което ѝ е отнело инкриминираните вещи. На следващия ден обвиняемият Л. е привлечен като обвиняем с участието на служебен защитник, т.е. към момента на проведеното разпознаване е нямало как да присъства. Предстои и изготвянето на дактилоскопна експертиза, която следва да установи от кого изхождат дактилоскопните следи, иззети при направения оглед местопроезшествие, касаещ лекия автомобил, в който се е намирала пострадалата по време на извършване на деянието. Изготвена е СОЕ, в която е дадена стойността на отнетите вещи.

На следващо място от приложената и обсъдена от окръжния съд справка за съдимост на обвиняемия Л. е видно, че по повод на предходните му многобройни осъждания за тежки умишлени престъпления от общ характер, вкл. и за грабеж, са налице и условията за квалифицирането на инкриминираното деяние при условията на опасен рецидив по чл. 29, ал. 1, б. „а“ и „б“ от НК.

Впоследствие предстои по-задълбочено да бъде обсъден въпросът, дали при евентуално внасяне на делото за разглеждане в съда, показанията на тези свидетели, както и останалите доказателства, установяват по категоричен и безспорен начин, извършването на инкриминираното деяние от обвиняемия. Но към настоящия момент, следва да се посочи, че същите споделят факти и обстоятелства, които лично са възприели и няма основание за тяхното игнориране.

На второ място, правилно е съобразено, че в конкретния случай реалната опасност по чл. 63, ал. 1 от НПК обвиняемият Л. да се укрие и да извърши друго престъпление е презумирана, най-вече поради наличието на две законови основания - по чл. 63, ал. 2, т. 1, предл. 2 и т. 2 от НПК.

По този повод са обсъдени данните за обвиняемия Л. Л., който е с основно образование, има постоянен и настоящ адрес в гр. Стара Загора и е безработен. Той твърди, че има невръстен син - бебе на четири месеца, за което се грижи заедно с майка му, негова съжителка.

Но от декларацията му за семейно, материално положение и имотно състояние не може да бъде направен извод за произхода на средствата, с които същият издържа себе си и близките си след последното му освобождаване от затвора на 05.11.2021 г.

Затова и данните относно семейното положение на обвиняемия сами по себе си не са достатъчни, за да опровергават горенаправения извод.

Поради тези причини, напълно основателно е преценено, че на този етап от наказателното производство вмяването срещу обвиняемия Л. на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ съответства най-оптимално на целите на чл. 57 от НПК. Всяка друга, по-лека по вид мярка за неотклонение, не би осигурила максимални гаранции за явяването на обвиняемия пред компетентните органи и не би могла да обезпечи в пълнота нуждите на процеса на този етап от разследването.

Предвид изложеното по-горе Пловдивският апелативен съд също счита, че горепосочените цели към настоящия момент биха се изпълнили единствено с вземането на най-тежката мярка за процесуална принуда.

Предвид изложеното, Апелативният съд Пловдив

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Протоколно определение № 320 от 11.04.2023 г., постановено по ЧНД № 410/2023 г. на Старозагорския окръжен съд, с което е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия Л. Д. Л. по ДП № 8245 ЗМ-266/2023 г. по описа на Второ РУ - Стара Загора.

Определението е окончателно.

Заседанието се закри в 10:22 часа.

Протоколът изготвен в с. з.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____